

Пепелюга

Једна лепа девојка благе нарави

живела је у великој

заједно са

и двома

кући

. Све три су се

маћехом

полусестрама

односиле према њој као према служавки:

„Треба помести степенице, пожури,

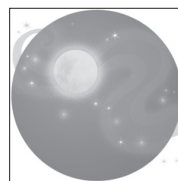

метлу

у шаке!“ Сирота девојка била је

задужена за најтеже послове... Да би се

одморила од напорног дана,

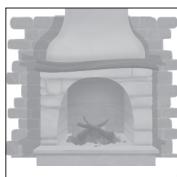
би

села крај

ватре

у

камину

Пошто је увек носила исту

хаљину

прекривену

пепелом

полусестре

су јој се ругале

тако што су јој дале надимак

Пепељуга

Једнога јутра, дође паж с

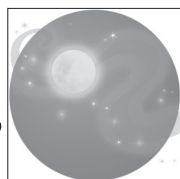

од

поруком

краља

Вечерас

се у

замку

приређује

велики бал, позване су све девојке из

краљевства!“

„Могу ли и ја да идем на бал?“, упита

Пепељуга маћеху

„Ти, јадно дете? Па шта ћеш да обучеш?

Мора да се шалиш, обрукаћеш нас...“

је провела дан пеглајући,

Пепељуга

сређујући косу

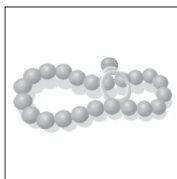

и помажући им да

полусестрама

се спреме.

„Ма где ми је

НАКИТ

? Пожури, Пепељуго!

Чекају нас!“

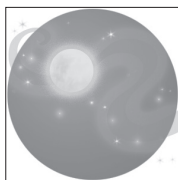

Не могавши више да издржи,

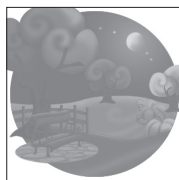
је

Пепељуга

увече

отрчала у

башту

да се сакрије.

Села је на

клубу

и бризнула у плач.

Толико је желела да и она оде у

замак

на бал! Одједном засветлуца неко

чудно светло.

„Де, де, дете моје, престани да плачеш, ја

сам добра вила, твоја

кума

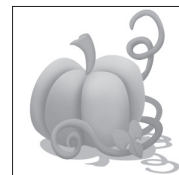
. Обриши сузе,

и ти вечерас идеш на бал!“

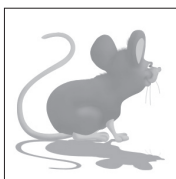
„Хајде, морамо да пожуримо, Пепељуго!

За почетак ми донеси ону велику

бундеву

Потребни су ми и

мишеви

и два највећа

гуштера

која можеш да пронађеш.

А сад отвори четворе очи“, рече

кума

Пепељуги

. „Захваљујући мом чаробном

штапићу

треба само да кажем 'абракадабра', па да

се појаве прекрасне

кочије

и гиздави

коњи

А сад пођи, кочијаши ће те одвести на бал!“